

РЕШЕНИЕ

№ 5030

гр. София, 29.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5568** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 27.04.2020 г., постановено по н.а.х. дело №907/2020 г., по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 96^{-ти} състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №18-4332-016065 от 23.08.2018 г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция“-СДВР, в частта, с която на основание чл.53 ЗАНН и чл.174, ал.3, пр.1 Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл.174, ал.3, пр.1 ЗДвП, на Д. Д. К. е наложена кумулативна санкция: „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е оспорено от Д. Д. К., чрез процесуалния му представител-адв.Д. Г., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са за допуснати съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, аргументирани с доводи, че съдебният състав не е изпълнил задължението си да обсъди всички доводи, посочени в подадената срещу Наказателното постановление (НП) жалба, с която бил сезиран СРС, както и за нарушение на чл.40 и чл. 42, т. 7 от ЗАНН, тъй като АУАН е подписан от един свидетел.

В о.с.з. пред Административен съд София-град, процесуалният представител на касатора- адв. Н., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 04.08.2018 г. около 02:20 часа в [населено място], Д. Д. К. управлявал МПС марка „БМВ“, с рег. [рег.номер на МПС] . Движейки се по [улица], при извършването на десен завой по [улица], в посока [улица], в района на бензиностанция Ш. , ударил паркирания в най-дясната част на пътното платно лек таксиметров автомобил, марка „Фолксваген“, с рег. [рег.номер на МПС] , в който се намирал водачът- Ц. Г.. Г. потърсил съдействие чрез тел. 112 и на място пристигнал екип на ОПП- СДВР. В хода на проверката касаторът К. отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол „Алкотест Дрегер“ 7410+ с №0055. Издаден му е талон за медицинско изследване /Т./ за УМБАЛ „Св. А.“, с №0026662 връчен на нарушителя в 3:11 часа на 04.08.2018г., със срок на явяване в УМБАЛ „Св. А.“ /Окръжна болница/ до 03.31 часа на същата дата.

За констатираното нарушение, А. Д. - мл. автоконтрольор съставил против Д. Д. К. Акт за установяване на административно нарушение бланков № 824636/04.08.2018г., за нарушение по чл.174, ал.3 ЗДвП. Акта е връчен на К., който саморъчно е положил подпис.

Въз основа на така съставения АУАН, началникът на отдел към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР издал Наказателно постановление № 18-4332-016065/23.08.2018г., с което на К. за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП били наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. При нейното установяване, решаващият съд не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушения лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал. 3 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства-свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр.

чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение. Наличната доказателствена маса, е била достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на К.. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на обратното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН, действително не е обвързваща за съда, в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства, не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Неоснователно е наведеното касационно основание за допуснато при съставяне на АУАН нарушение на чл.40, ал.1 ЗАНН. Действително разпоредбата предвижда, че АУАН се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, а ал.3, че при липса на свидетели, присъствали при извършването или установяването на нарушението, или при невъзможност да се състави акт в тяхно присъствие, той се съставя в присъствието на двама други свидетели, като това изрично се отбелязва в него. Разпоредбата на чл.43, ал.1 ЗАНН, обаче поставя изискване актът да бъде подписан от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него. Анализът на посочените разпоредби сочи, че не е задължително АУАН да бъде съставен в присъствието на двама свидетели – очевидци на нарушението или такива, присъствали при установяването му /арг. от разпоредбата на чл.43, ал.1/. В процесния случай актът е подписан, както от съставителя, така и от лице, присъствало при установяване на нарушението, което означава, че е спазено изискването на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 ЗАНН и не е допуснато съществено процесуално нарушение. Няма пречка свидетел да бъде „служебно лице“, тъй като разпоредбата на чл.189, ал.3 ЗДвП изрично предвижда възможност за това.

Неоснователно е и второто възражение за допуснато процесуално нарушение, изразяващо се необсъждане на всички доводи, наведени от защитата. Точно обратното, в мотивите към оспореното решение, противно на твърденията в касационната жалба СРС е изложил подробна и прецизна аргументация за тяхната неоснователност, която се споделя от касационната инстанция и е излишно да бъде преповтаряна.

За осъществяване на административнонаказателния състав по чл.174 ал.3 от ЗДвП, е необходимо водачът да откаже да бъде изпробван за употреба на алкохол едновременно и по двата посочени в чл.174, ал.3 от ЗДвП начина, подробно регламентирани в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Тези два релевантни отказа са обективирани, посочени и приети за доказани от въззивната инстанция: както отказът да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство - посочено в АУАН, конкретизирано като тип и номер, така и отказът за даване на проба кръв, което е неизпълнение на предписание за медицинско изследване /по смисъла на чл.174 ал.3 от ЗДвП/, на концентрацията на алкохол в кръвта на касатора.

Установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна

страна нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП, предмет на административнонаказателното обвинение. Касаторът е управлявал МПС и към момента на поканата да бъде проверен с техническо средство за употреба на алкохол, същият е притежавал качеството „водач на МПС“. К. е поканен да бъде изпробван за употреба с техническо средство, но е отказал. Не е изпълнил и предписанието за медицинско изследване на концентрация на алкохол в кръвта му, като не се е явил в лечебното заведение за даване на кръвна проба.

За извършеното нарушение е наложено предвиденото за него кумулативно определено административно наказание и във фиксирания от закона размер - „глоба“, в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, решението следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.04.2020 г., постановено по н.а.х. дело №907/2020 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 96^{-ти} състав, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление №18-4332-016065 от 23.08.2018 г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция“-СДВР.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.